

Дума Сковороди

Василь Стус

Блакитний світ — як блекота,
Блакитний світ — звечірнів.
З тобою ж — тільки той і та,
і тільки те, що вірне.
Чи йми їм віри чи не йми —
вони живуть, як п'ють.
Живуть сами і ждуть сами,
сами себе кують.
А все те — хто ти, що ти сам,
а все те — ким би стати? —
Однаково: філософом
чи й до отари пастирем.
Однаковісінько. Пусте.
Живеш — і жий, і доста.
Коли ти сам собі ростеш,
і сам себе не просиш.
Бо є і зорі угорі,
і небо є вечірне.
І є поріг, низький, як гріх,
тобі єдино вірний.